I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2023/839 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 19. aprila 2023

o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitve ciljev držav članic za leto 2030, in Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pariški sporazum, sprejet 12. decembra 2015 na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), je začel veljati 4. novembra 2016. Pogodbenice Pariškega sporazuma so se dogovorile, da bodo dvig globalne povprečne temperature omejile na precej pod 2 °C glede na predindustrijske ravni in da bodo nadaljevale prizadevanja, da dvig temperature ne bi presegel 1,5 °C glede na predindustrijske ravni. Ta zaveza je bila okrepljena s sprejetjem Glasgowskega podnebnega pakta 13. novembra 2021 v okviru UNFCCC, v katerem Konferenca pogodbenic UNFCCC, ki ima vlogo zasedanja pogodbenic Pariškega sporazuma, priznava, da bodo vplivi podnebnih sprememb veliko manjši pri dvigu temperature za 1,5 °C v primerjavi z 2 °C, in se odločila, da si bo prizadevala za omejitev dviga temperature na 1,5 °C.

(2) Medvladna platforma o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah (IPBES) je v svojem globalnem ocenjevalnem poročilu o biološki raznovrstnosti in ekosistemskih storitvah iz leta 2019 zbrala najnovejše znanstvene dokaze o tem, da se po vsem svetu izgublja biotska raznovrstnost. V sporočilu Komisije z dne 20. maja 2020 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 – Vračanje narave v naša življenja (v nadaljnjem besedilu: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030) je povečana ambicija Unije glede zaščite in obnove biotske raznovrstnosti ter dobro delujočih ekosistemov. Gozdovi in zdrava tla so izjemno pomembni za biotsko raznovrstnost, čiščenje zraka in vode, sekvestracijo in skladiščenje ogljika ter za zagotavljanje dolgoživih lesnih proizvodov iz trajnostnih virov. Narava in funkcija gozdov se po Uniji zelo razlikujeta, pri čemer so nekatere vrste gozdov bolj občutljive na podnebne spremembe zaradi neposrednih vplivov, kot so suša, odmiranje gozdov

([1]) UL C 152, 6.4.2022, str. 192.
([2]) UL C 301, 5.8.2022, str. 221.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2023 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 28. marca 2023.

zaradi temperature ali spremembe sušnosti. Krčenje in degradacija gozdov prispevata k svetovni podnebni krizi, saj povečujeta emisije toplogrednih plinov, med drugim s tem povezanimi gozdnimi požari, zaradi česar se trajno zmanjšujejo zmogljivosti ponorov ogljika in odpornost prizadetih območij na podnebne spremembe ter znatno zmanjšuje njihova biotska raznovrstnost.

V številnih kategorijah poročanja so za podnebne ukrepe in zaščito biotske raznovrstnosti zlasti pomembni tudi organski ogljik v tleh in skladišča ogljika v odmrlem lesu, iz katerih se v veliki meri napaja skladišče ogljika v tleh. V sporočilu Komisije z dne 16. julija 2021 o novi strategiji EU za gozdove do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: nova strategija EU za gozdove do leta 2030) in sporočilu Komisije z dne 17. novembra 2021 o strategiji EU za tla do leta 2030 – Koristi zdravih tal za ljudi, hrano, naravo in podnebje (v nadaljnjem besedilu: strategija EU za tla do leta 2030) je bila priznana potreba po zaščiti in izboljšanju kakovosti gozdov in ekosistemov tal v Uniji ter spodbujanju okrepljenih praks trajnostnega gospodarjenja, ki lahko okrepijo sekvestracijo ogljika ter odpornost gozdov in tal glede na izredne razmere na področju podnebja in biotske raznovrstnosti. Šotišča so največje kopensko skladišče organskega ogljika, izboljšanje upravljanja in zaščite šotišč pa pomembno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb ter zaščiti biotske raznovrstnosti in tal pred erozijo.

(3) Sporočilo Komisije z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru (v nadaljnjem besedilu: evropski zeleni dogovor) je izhodišče za doseganje cilja Unije glede podnebne nevtralnosti najpozneje do leta 2050 in cilja negativnih emisij po tem letu, kot je določeno v členu 2(1) Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Evropski zeleni dogovor združuje obsežen sklop ukrepov in pobud, ki se vzajemno krepijo in katerih cilj je doseči podnebno nevtralnost v Uniji do leta 2050, ter določa novo strategijo za rast, katere cilj je preoblikovati Unijo v pravično in uspešno družbo s sodobnim, z viri gospodarnim in konkurenčnim gospodarstvom, v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Njegov cilj je tudi zaščititi, ohraniti in okrepiti naravni kapital Unije ter zaščititi zdravje in dobrobit državljanov in državljank pred okoljskimi nevarnostmi in učinki. Hkrati ta prehod zadeva tudi enakost spolov ter ima posebne učinke na nekatere prikrajšane in ranljive skupine, kot so starejši, invalidi in osebe z manjšinskim etničnim ali rasnim poreklom. Zato je treba zagotoviti, da je prehod pravičen in vključujoč ter da pri njem nihče ne bo zapostavljen.

(4) Spopadanje s podnebnimi izzivi in okoljskimi izzivi ter doseganje ciljev Pariškega sporazuma sta osrednji del evropskega zelenega dogovora. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 15. januarja 2020 o evropskem zelenem dogovoru ([5]) pozval k potrebnemu prehodu na podnebno nevtralno družbo najpozneje do leta 2050, v resoluciji z dne 28. novembra 2019 o izrednih podnebnih in okoljskih razmerah pa je razglasil izredne podnebne in okoljske razmere ([6]). Nujnost in vrednost evropskega zelenega dogovora sta se še povečali zaradi zelo hudih posledic pandemije COVID-19 za zdravje in gospodarsko blaginjo državljanov Unije.

(5) Pomembno je zagotoviti, da se pri ukrepih, sprejetih za doseganje ciljev te uredbe, upoštevajo cilj spodbujanja trajnostnega razvoja iz člena 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), cilji trajnostnega razvoja OZN, Pariški sporazum in načelo, da se ne škoduje bistveno, kadar je to ustrezno, v smislu člena 17 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]).

(6) Unija se je v posodobljenem nacionalno določenem prispevku, ki ga je 17. decembra 2020 predložila sekretariatu UNFCCC, zavezala, da bo do leta 2030 neto emisije toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu Unije zmanjšala za vsaj 55 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990.

([4]) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

([5]) UL C 270, 7.7.2021, str. 2.

([6]) UL C 232, 16.6.2021, str. 28.

([7]) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

(7) Unija je s sprejetjem Uredbe (EU) 2021/1119 v zakonodajo vključila cilj, da je treba do leta 2050 v celotnem gospodarstvu Unije doseči ravnovesje med viri antropogenih emisij toplogrednih plinov in med odvzemi v ponorih, po letu 2050 pa naj bi, kot je ustrezno, dosegli negativne emisije. Navedena uredba določa tudi zavezujoč cilj Unije za domače zmanjšanje neto emisij toplogrednih plinov (emisij, potem ko se odštejejo odvzemi) za vsaj 55 % do leta 2030 v primerjavi z ravnmi iz leta 1990. Pričakuje se, da bodo k doseganju navedenega cilja prispevali vsi gospodarski sektorji, vključno s sektorjem raba zemljišč in sprememba rabe zemljišč ter gozdarstvo (LULUCF). Da bodo do leta 2030 v drugih sektorjih resnično uvedeni zadostni blažilni ukrepi, je prispevek neto odvzemov k podnebnemu cilju Unije za leto 2030 omejen na 225 milijonov ton ekvivalenta CO_2. V okviru Uredbe (EU) 2021/1119 je Komisija v ustrezni izjavi potrdila, da namerava predlagati revizijo Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]) v skladu z ambicijo povečati odvzem neto ogljika v sektorju LULUCF na ravni nad 300 milijonov ton ekvivalenta CO_2 do leta 2030.

(8) Za prispevek k doseganju povečane ambicije glede zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov, ki je bil z najmanj 40 % povečan na najmanj 55 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990, in da bi zagotovili, da bo sektor LULUCF dolgoročno trajnostno in predvidljivo prispeval k cilju Unije glede podnebne nevtralnosti, bi bilo treba za vsako državo članico določiti zavezujoče cilje za povečanje odvzemov neto toplogrednih plinov v sektorju LULUCF v obdobju od leta 2026 do leta 2030, tako da bi bil cilj za celotno Unijo za leto 2030 neto odvzem v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO_2. Metodologija, uporabljena za določitev nacionalnih ciljev za leto 2030, bi morala upoštevati vrzel med ciljem Unije ter povprečnimi emisijami in odvzemi toplogrednih plinov v letih 2016, 2017 in 2018, ki jih je sporočila posamezna država članica ob svoji predložitvi leta 2020, in odražati trenutno uspešnost sektorja LULUCF pri blažitvi ter delež površine zemljišč v Uniji posamezne države članice, s katerimi se gospodari, ob upoštevanju zmogljivosti zadevne države članice, da s praksami gospodarjenja z zemljišči ali spremembami rabe zemljišč, ki koristijo podnebju in biotski raznovrstnosti, izboljša svojo uspešnost v sektorju. Preseganje ciljev v državah članicah bi dodatno prispevalo k doseganju podnebnih ciljev Unije.

(9) Zavezujoče cilje za večje ambicije glede neto emisij in odvzemov toplogrednih plinov bi bilo treba za vsako državo članico določiti z linearno krivuljo. Krivulja bi se morala začeti leta 2022 s povprečjem emisij toplogrednih plinov, ki jih je zadevna država članica sporočila v letih 2021, 2022 in 2023, ter končati leta 2030 s ciljno vrednostjo, določeno za zadevno državo članico. Da bi skupaj dosegli cilj Unije za leto 2030, pri čemer bi se upoštevala medletna nihanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v sektorju LULUCF, je primerno za vsako državo članico določiti zavezo, da poleg nacionalnega cilja za leto 2030 doseže vsoto neto emisij in odvzemov toplogrednih plinov za obdobje od leta 2026 do leta 2029 (v nadaljnjem besedilu: proračun za obdobje od leta 2026 do leta 2029).

(10) Pravila za obračunavanje iz členov 6, 7, 8 in 10 Uredbe (EU) 2018/841 so bila oblikovana za določitev, koliko lahko uspešnost pri blažitvi v sektorju LULUCF prispeva k doseganju cilja Unije glede 40-odstotnega zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov za leto 2030, ki ni vključeval sektorja LULUCF. Da bi se poenostavil regulativni okvir za ta sektor, se sedanja pravila za obračunavanje ne bi smela uporabljati po letu 2025, skladnost držav članic z nacionalnimi cilji pa bi bilo treba preverjati na podlagi sporočenih emisij in odvzemov toplogrednih plinov. To bi zagotovilo metodološko skladnost z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), Uredbo (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) ter novim ciljem zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov za vsaj 55 %, ki vključuje sektor LULUCF.

([8]) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).

([9]) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

([10]) Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26).

(11) Svet je 16. junija 2022 sprejel priporočilo o zagotavljanju pravičnega prehoda na podnebno nevtralnost ([11]), v katerem je poudaril, da so potrebni spremljevalni ukrepi in da je treba posebno pozornost nameniti podpiranju tistih regij, industrij, mikro, malih in srednjih podjetij, delavcev, gospodinjstev in potrošnikov, ki se bodo soočali z največjimi izzivi. To priporočilo spodbuja države članice, naj razmislijo o sklopu ukrepov na področjih zaposlovanja in prehodov na trgu dela, ustvarjanja delovnih mest in podjetništva, zdravja in varnosti pri delu, javnih naročil, sistemov obdavčitve in sistemov socialne zaščite, osnovnih storitev in stanovanj, ter med drugim izobraževanja in usposabljanja z namenom krepitve enakosti spolov.

(12) Glede na posebnosti sektorja LULUCF v vsaki državi članici ter dejstvo, da morajo države članice povečati svojo uspešnost, da bi dosegle nacionalne zavezujoče cilje, bi morale biti državam članicam še naprej na voljo različne prilagodljivosti, vključno s trgovanjem s presežki in razširitvijo posebnih prilagodljivosti za gozdove, ob spoštovanju okoljske celovitosti ciljev.

(13) Državam članicam, ki so naredile vse, kar je v njihovi moči, da bi upoštevale vsa mnenja Komisije, naslovljena nanje v okviru popravnih ukrepov, uvedenih s to uredbo o spremembi, bi morale biti leta 2032 na voljo alternativne določbe za naravne motnje (abiotiko in biotiko), kot so požari, izbruhi škodljivih organizmov, nevihte in ekstremne poplave, da bi se odpravile negotovosti zaradi naravnih procesov v sektorju LULUCF, če bodo pred tem izčrpale vse druge prilagodljivosti, ki so jim na voljo, in vzpostavile ustrezne ukrepe za zmanjšanje ranljivosti svojih zemljišč za take motnje ter če bo dosežen cilj Unije za sektor LULUCF za leto 2030.

(14) Poleg tega bi bilo treba upoštevati razpršene in dolgoročne učinke podnebnih sprememb v primerjavi z naravnimi motnjami, ki so v bistvu bolj začasne in geografsko lokalizirane. Na ta način bi lahko upoštevali tudi učinke preteklih ukrepov gospodarjenja, povezanih z deležem organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, ki je v nekaj državah članicah v primerjavi s povprečjem Unije izjemno velik. V ta namen bi morali uporabiti neporabljene zneske nadomestil, ki so na voljo na podlagi Priloge VII za obdobje od leta 2021 do leta 2030, na podlagi dokazov, ki jih zadevne države članice predložijo Komisiji na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih spoznanj ter objektivnih, merljivih in primerljivih kazalnikov, kot je indeks sušnosti v smislu Konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji v državah, ki se soočajo s hudo sušo in/ali dezertifikacijo, zlasti v Afriki ([12]), ki je opredeljen kot razmerje med povprečno letno količino padavin in povprečno letno evapotranspiracijo. Glede na predložene dokaze bi bilo treba sredstva državam članicam dodeliti na podlagi razmerja med zneskom 50 Mt CO_2 ekvivalenta, ki je na voljo, in skupnim zneskom nadomestil, ki ga zahtevajo zadevne države članice.

(15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb Uredbe (EU) 2018/841 glede določitve letnih emisij toplogrednih plinov in odvzemov za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2029, določenih na podlagi linearne krivulje, ki se konča s ciljem za leto 2030 za države članice, in za sprejetje natančnih pravil o metodologiji za dokaze v zvezi z dolgoročnimi vplivi podnebnih sprememb, ki presegajo nadzor držav članic, in v zvezi z učinki na izjemno velik delež organskih tal, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([13]).

(16) Pravila za upravljanje bi bilo treba določiti na način, ki spodbuja zgodnje ukrepanje za doseganje vmesnega podnebnega cilja Unije za leto 2030 in cilja Unije glede podnebne nevtralnosti v celotnem gospodarstvu v skladu s krivuljo za obdobje od leta 2026 do leta 2029, ki je bila uvedena s to uredbo o spremembi. Načela iz Uredbe (EU) 2018/842 bi bilo treba smiselno uporabljati, pri čemer se multiplikator izračuna na naslednji način: 108 % vrzeli med proračunom države članice za obdobje od leta 2026 do leta 2029 in ustreznimi sporočenimi neto odvzemi se bo prištelo k znesku, ki ga bo za leto 2030 sporočila ta država članica. Poleg tega bi bilo treba pri predložitvi predlogov Komisije za obdobje po letu 2030 upoštevati vsak primanjkljaj, ki ga do leta 2030 nakopiči posamezna država članica.

([11]) Priporočilo Sveta z dne 16. junija 2022 o zagotavljanju pravičnega prehoda na podnebno nevtralnost (UL C 243, 27.6.2022, str. 35).
([12]) UL L 83, 19.3.1998, str. 3.
([13]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(17) Unija in države članice so pogodbenice Konvencije Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: Aarhuška konvencija) ([14]). Javni nadzor in dostop do pravnega varstva sta bistvena elementa demokratičnih vrednot Unije in orodji za zaščito pravne države.

(18) Da bi zagotovili hitro in učinkovito ukrepanje, kadar Komisija ugotovi, da država članica ne dosega zadostnega napredka pri doseganju cilja za leto 2030, pri čemer se upošteva krivulja, proračun za obdobje od leta 2026 do leta 2029 in prilagodljivosti iz te uredbe, bi bilo treba uporabiti mehanizem popravnih ukrepov, da bi se zadevni državi članici pomagalo nadoknaditi zamude glede na krivuljo do leta 2030, tako da se zagotovi sprejetje dodatnih ukrepov za povečanje neto odvzemov toplogrednih plinov.

(19) Z večjo uporabo tehnologije spremljanja in boljšim znanjem se bodo izboljšale evidence toplogrednih plinov. Za države članice, ki izboljšajo metodologijo izračunavanja emisij in odvzemov, bi bilo treba uvesti koncept metodološke prilagoditve. Metodološko prilagoditev bi lahko na primer sprožila naslednja vprašanja: spremembe metodologij poročanja, novi podatki ali popravki statističnih napak, vključitev novih skladišč ogljika ali plinov, ponovni izračun preteklih ocen na podlagi novih znanstvenih dokazov v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, vključitev novih elementov poročanja in izboljšano spremljanje naravnih motenj. Za podatke iz evidence toplogrednih plinov zadevne države članice bi bilo treba uporabiti metodološko prilagoditev, s katero bi se izravnal učinek sprememb metodologije na oceno skupnega doseganja ciljev Unije za leto 2030, da bi se spoštovala okoljska celovitost.

(20) V Evropi se za informacije za ocene ekosistemskih storitev gozdov uporabljajo nacionalne evidence gozdov. Sistem spremljanja evidence gozdov se med posameznimi državami razlikuje, saj ima vsaka svoj sistem evidence z lastno metodologijo. V novi strategiji EU za gozdove do leta 2030 je bila poudarjena potreba po strateškem načrtovanju gozdov v vseh državah članicah na podlagi zanesljivega spremljanja in podatkov, preglednega upravljanja in usklajene izmenjave na ravni Unije. Zato je Komisija napovedala, da namerava predložiti zakonodajni predlog za vzpostavitev okvira za celostno spremljanje gozdov po vsej Uniji.

(21) Za spremembo in dopolnitev nebistvenih elementov uredb (EU) 2018/841 in (EU) 2018/1999 bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z dopolnitvijo Uredbe (EU) 2018/841, da se določijo pravila za evidentiranje in natančno izvajanje dejavnosti v registru Unije, vzpostavljenem na podlagi člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999, ter v zvezi s spremembo Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999, del 3, s posodobitvijo seznama kategorij v skladu z ustrezno zakonodajo Unije. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([15]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(22) V sporočilu Komisije z dne 17. septembra 2020 o krepitvi evropskih podnebnih ambicij do leta 2030 so opisane različne poti in možnosti politike za uresničitev povečanega podnebnega cilja Unije do leta 2030. V njem je poudarjeno, da bo morala Unija za dosego podnebne nevtralnosti povečati ukrepe v vseh gospodarskih sektorjih. Ponori ogljika imajo ključno vlogo pri prehodu na podnebno nevtralnost v Uniji, in sicer k temu lahko pomembno prispevajo zlasti sektorji kmetijstva, gozdarstva in rabe zemljišč. Kadar Komisija izvede oceno izvajanja Uredbe (EU) 2018/841 v okviru pregleda, uvedenega s to uredbo o spremembi, ter pripravi poročilo za Evropski parlament in Svet, bi morala vključiti aktualne trende in prihodnje projekcije emisij toplogrednih plinov iz kmetijstva na eni strani ter emisij in odvzemov toplogrednih plinov iz njivskih površin, travinj in mokrišč na drugi strani ter preučiti regulativne možnosti za zagotovitev, da so skladne s ciljem doseganja dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v vseh sektorjih gospodarstva v skladu s ciljem podnebne nevtralnosti Unije in vmesnimi podnebnimi cilji. Poleg tega bi morala Komisija posebno pozornost nameniti učinkom starostne strukture gozdov, tudi kadar so ti

([14]) UL L 124, 17.5.2005, str. 4.
([15]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

učinki povezani s posebnimi vojnimi ali povojnimi okoliščinami, na znanstveno utemeljen, zanesljiv in pregleden način ter z namenom zagotavljanja dolgoročne odpornosti in sposobnosti prilagajanja gozdov.

Ob upoštevanju pomena prispevka vsakega sektorja v pravični meri in dejstva, da so za prehod na podnebno nevtralnost potrebne spremembe v celotnem spektru politik ter skupna prizadevanja vseh sektorjev gospodarstva in družbe, kot je poudarjeno v evropskem zelenem dogovoru, bi morala Komisija, kadar je ustrezno, predložiti zakonodajne predloge, s katerimi bi določila okvir za obdobje po letu 2030.

(23) Pričakovane antropogene spremembe v zvezi z emisijami in odvzemi toplogrednih plinov v morskih in sladkovodnih okoljih so lahko precejšnje in naj bi v prihodnosti zaradi sprememb v rabi predvidoma nihale, na primer zaradi načrtovanega širjenja proizvodnje energije na morju, potencialnega povečevanja proizvodnje v akvakulturi in naraščajočih ravni varstva narave, ki so potrebne za dosego ciljev strategije EU za biotsko raznovrstnost za leto 2030. Te emisije in odvzemi trenutno niso vključeni v standardne tabele za poročanje UNFCCC. Po sprejetju metodologije za poročanje bi morala Komisija v okviru izvajanja pregleda, uvedenega s to uredbo o spremembi, imeti možnost, da preuči poročanje o napredku, analizo izvedljivosti in vpliv razširitve poročanja na morska in sladkovodna okolja na podlagi najnovejših znanstvenih dokazov o teh tokovih.

(24) Da bi lahko dosegli cilj podnebne nevtralnosti do leta 2050 in si pozneje prizadevali za doseganje negativnih emisij, je izjemno pomembno, da se odvzemi toplogrednih plinov v Uniji stalno povečujejo in ostanejo trajni. Kadar je ustrezno, bo morda treba poiskati tehnične rešitve, kot so pridobivanje bioenergije z zajemanjem in shranjevanjem ogljika (BECCS) ter naravne rešitve za zajemanje in shranjevanje CO_2 emisij. Zlasti je treba posamezne kmete, lastnike zemljišč in gozdov ali gozdarje spodbujati k shranjevanju več ogljika na njihovih zemljiščih in v njihovih gozdovih, pri čemer bi bilo treba prednost nameniti ekosistemskim pristopom ter biotski raznovrstnosti prijaznim praksam, kot so prakse sonaravnega gozdarstva, praha, obnova zalog ogljika v gozdovih, širitev kmetijsko-gozdarskih sistemov, sekvestracija ogljika v tla in obnova mokrišč, ter drugim inovativnim rešitvam. Take spodbude krepijo podnebno blažitev in splošno zmanjšanje emisij v vseh sektorjih v biogospodarstvu, tudi z uporabo trajnih pridobljenih lesnih proizvodov, ob polnem spoštovanju ekoloških načel, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost in krožno gospodarstvo. Razmisliti bi bilo treba o vzpostavitvi postopka za vključitev trajnostnih proizvodov, ki shranjujejo ogljik, na področju uporabe Uredbe (EU) 2018/841 v okviru pregleda, uvedenega s to uredbo o spremembi, da se zagotovi skladnost z drugimi okoljskimi cilji Unije in smernicami IPCC.

(25) Glede na pomen zagotavljanja finančne podpore lastnikom zemljišč in gozdov ali odgovornim za gospodarjenje z zemljišči in gozdarjem za doseganje ciljev iz te uredbe o spremembi bi morala Komisija pri ocenjevanju osnutkov posodobitev najnovejših priglašenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 zagotoviti, da je finančna podpora, vključno z ustreznim deležem prihodkov, ustvarjenih s prodajo pravic iz EU ETS na dražbi na podlagi Direktive 2003/87/ES, ki se uporabljajo za LULUCF, usmerjena v politike in ukrepe, ki so prilagojeni za doseganje proračunov in ciljev držav članic iz te uredbe o spremembi. Komisija bi morala v svoji oceni posebno pozornost nameniti spodbujanju ekosistemskih pristopov in potrebi po zagotavljanju trajnosti dodatnih odvzemov toplogrednih plinov ob upoštevanju obstoječe zakonodaje.

(26) Cilj Unije za leto 2030 se določi na podlagi podatkov iz evidenc, ki so jih države članice sporočile za leta 2016, 2017 in 2018. Zelo je pomembno, da so predložena poročila o evidencah zanesljiva. Zato bi bilo treba metodologije, ki jih države članice uporabljajo, preveriti, kadar so se njihovi neto odvzemi za leta 2016, 2017 in 2018 znatno zmanjšali. V skladu z načelom preglednosti in za povečanje zaupanja v napredek pri poročanju bi bilo treba rezultate teh preverjanj javno objaviti. Na podlagi teh preverjanj bi morala Komisija, kadar je ustrezno, pripraviti predloge za zagotovitev, da Unija ostane na dobri poti, da doseže svoj cilj neto odvzema v višini 310 Mt.

(27) Za določitev krivulje za države članice za obdobje od leta 2026 do leta 2029 bi morala Komisija izvesti celovit pregled, da bi preverila podatke iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023. V ta namen bi bilo treba poleg celovitih pregledov, ki jih mora Komisija izvesti v letih 2027 in 2032 v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2018/1999, leta 2025 izvesti celovit pregled.

(28) Vrednosti za vsako državo članico za zastornost z drevjem iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/841 bi bilo treba uskladiti z vrednostmi, sporočenimi UNFCCC, ali predvidljivimi posodobitvami navedenih vrednosti.

(29) Zaradi uvedbe ciljev, ki temeljijo na poročanju, na podlagi te uredbe o spremembi je treba emisije in odvzeme toplogrednih plinov oceniti natančneje. Poleg tega bo v skladu s strategijo EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030, sporočilom Komisije z dne 20. maja 2020 o strategiji „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem, novo strategijo EU za gozdove do leta 2030, strategijo EU za tla do leta 2030, sporočilom Komisije z dne 15. decembra 2021 o trajnostnih ogljikovih krogih, Direktivo (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([16]) ter sporočilom Komisije z dne 24. februarja 2021 o oblikovanju Evrope, odporne proti podnebnim spremembam – nova strategija EU za prilagajanje podnebnim spremembam potrebno okrepljeno spremljanje zemljišč, kar bo prispevalo k zaščiti in povečanju odpornosti sonaravnih odvzemov ogljika po vsej Uniji. Spremljanje emisij in odvzemov ter poročanje o njih je treba nadgraditi, kadar je ustrezno, z uporabo naprednih tehnologij, ki so na voljo v okviru programov Unije, kot je Copernicus, in digitalnih podatkov, zbranih v okviru skupne kmetijske politike, ob izvajanju dvojnega prehoda na zelene in digitalne inovacije.

(30) Uvesti bi bilo treba določbe o kartiranju in spremljanju, tako za spremljanje na terenu kot za spremljanje daljinskega zaznavanja, s čimer bi državam članicam omogočili, da imajo na voljo natančne geografsko eksplicitne informacije za identificiranje prednostnih območij, ki lahko prispevajo k podnebnim ukrepom. Kot del splošnega izboljšanja spremljanja, poročanja in preverjanja za izboljšanje evidenc toplogrednih plinov bi moralo biti delo osredotočeno tudi na usklajevanje in izboljšanje podatkovnih zbirk o dejavnostih in dejavnikih emisij.

(31) Ker ciljev te uredbe, in sicer zlasti, da se glede na Uredbo (EU) 2021/1119 prilagodijo zaveze držav članic glede sektorja LULUCF, ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2030, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njihovega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(32) Uredbi (EU) 2018/841 in (EU) 2018/1999 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) 2018/841 se spremeni:

(1) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 1*

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

(a) zavezah držav članic glede sektorja raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF), ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2025;

([16]) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

(b) obračunavanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov iz sektorja LULUCF ter preverjanju izpolnjevanja zavez držav članic iz točke (a) za obdobje od leta 2021 do leta 2025;

(c) cilju Unije za leto 2030 glede odvzemov neto toplogrednih plinov v sektorju LULUCF;

(d) ciljih odvzemov neto toplogrednih plinov v sektorju LULUCF za države članice za obdobje od leta 2026 do leta 2030.“;

(2) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 2*

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v oddelku A Priloge I k tej uredbi in sporočeni na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ter nastanejo na ozemljih držav članic v obdobju od leta 2021 do leta 2025 v kateri koli od naslednjih obračunskih kategorij zemljišč:

(a) raba zemljišč, sporočena kot njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v gozdna zemljišča (v nadaljnjem besedilu: pogozdena zemljišča);

(b) raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, spremenjena v njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča (v nadaljnjem besedilu: zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen);

(c) raba zemljišč, sporočena kot katera koli od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: njivske površine, s katerimi se gospodari):

(i) njivske površine, ki ostanejo njivske površine;

(ii) travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v njivske površine;

(iii) njivske površine, spremenjene v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;

(d) raba zemljišč, sporočena kot katera koli od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: travinje, s katerim se gospodari):

(i) travinje, ki ostane travinje;

(ii) njivske površine, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v travinje;

(iii) travinje, spremenjeno v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;

(e) raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, ki ostanejo gozdna zemljišča (v nadaljnjem besedilu: gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari);

(f) raba zemljišč, sporočena kot ena od naslednjih rab zemljišč (v nadaljnjem besedilu: mokrišča, s katerimi se gospodari), kadar je država članica Komisijo do 31. decembra 2020 uradno obvestila, da namerava mokrišča, s katerimi se gospodari, vključiti v okvir svojih zavez na podlagi člena 4(1) te uredbe:

— mokrišča, ki ostanejo mokrišča,

— naselja ali druga zemljišča, spremenjena v mokrišča,

— mokrišča, spremenjena v naselja ali druga zemljišča.

2. Ta uredba se uporablja tudi za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v oddelku A Priloge I k tej uredbi in sporočeni na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999 ter nastanejo na ozemljih držav članic v obdobju od leta 2026 do leta 2030 v kateri koli od naslednjih kategorij poročanja zemljišč ali sektorjev:

(a) gozdna zemljišča;

(b) njivske površine;

(c) travinje;

(d) mokrišča;

(e) naselja;

(f) druga zemljišča;

(g) pridobljeni lesni proizvodi;

(h) drugo;

(i) atmosferska depozicija;

(j) izpiranje in odtekanje dušika.

_____

(*) Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) točka 9 se nadomesti z naslednjim:

„(9) ‚naravne motnje‘ pomeni katere koli dogodke, ki jih ne povzroči človek, ali okoliščine, ki povzročijo znatne emisije v sektorju LULUCF, na pojav katerih zadevna država članica ne more vplivati ter katerih učinkov na emisije država članica tudi po njihovem pojavu objektivno ne more znatno omejiti;“;

(b) doda se naslednja točka:

„(11) ‚sprememba podnebja‘ pomeni spremembo podnebja, ki je nastala neposredno ali posredno zaradi človekovih dejavnosti, ki spreminjajo sestavo zemeljskega ozračja, in se poleg naravne spremenljivosti podnebja opaža v primerljivih časovnih obdobjih.“;

(4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 4*

Zaveze in cilji

1. Za obdobje od leta 2021 do leta 2025 vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12, 13 in 13a zagotovi, da emisije toplogrednih plinov ne presegajo odvzemov toplogrednih plinov, kar se izračuna kot vsota skupnih emisij in skupnih odvzemov na njenem ozemlju v vseh obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1).

2. Cilj Unije za leto 2030 glede odvzemov neto toplogrednih plinov je 310 milijonov ton ekvivalenta CO_2, kar ustreza vsoti vrednosti neto emisij in odvzemov toplogrednih plinov držav članic v letu 2030 iz stolpca D Priloge IIa in temelji na povprečju podatkov iz njenih evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018, predloženih v letu 2020.

3. Vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12 in 13b zagotovi, da vsota njenih emisij in odvzemov toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), sporočenih za leto 2030 v njeni evidenci toplogrednih plinov, predloženi v letu 2032, v primerjavi s povprečjem podatkov iz njenih evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018, predloženih v letu 2032, ne presega cilja, določenega za to državo članico v stolpcu C Priloge IIa.

4. Vsaka država članica zagotovi, da za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2029 vsota razlik med naslednjimi točkami ne presega proračuna za obdobje od leta 2026 do leta 2029:

(a) njenimi emisijami in odvzemi toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), ter

(b) povprečno vrednostjo podatkov iz njenih evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, predloženih v letu 2032.

Proračun za obdobje od leta 2026 do leta 2029 se opredeli kot vsota razlik za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2029 za to državo članico med:

(a) letnimi mejnimi vrednostmi emisij in odvzemov toplogrednih plinov za zadevna leta, določenimi na podlagi linearne krivulje do leta 2030, ter

(b) povprečno vrednostjo podatkov iz njenih evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, predloženih v letu 2025.

Začetna točka linearne krivulje države članice je v letu 2022 pri povprečni vrednosti podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, njena končna točka v letu 2030 pa se izračuna tako, da se vrednosti, navedeni za to državo članico v stolpcu C Priloge IIa, prišteje povprečna vrednost podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018.

Proračun za obdobje od leta 2026 do leta 2029 se določi na podlagi podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, predloženih v letu 2025, skladnost s tem proračunom pa se oceni na podlagi podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, predloženih v letu 2032.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih na podlagi linearne krivulje za odvzeme neto toplogrednih plinov za vsako državo članico za vsako leto v obdobju od leta 2026 do leta 2029 določi letne mejne vrednosti, izražene v tonah ekvivalenta CO_2. Te nacionalne krivulje temeljijo na povprečjih podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2021, 2022 in 2023, ki jih sporoči vsaka država članica.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a te uredbe. Komisija za namene navedenih izvedbenih aktov opravi celovit pregled najnovejših podatkov iz nacionalnih evidenc, ki jih države članice predložijo na podlagi člena 26(4) Uredbe (EU) 2018/1999.

6. Države članice pri sprejemanju politik za izpolnjevanje svojih zavez, ciljev in proračunov iz tega člena upoštevajo, da je treba zagotoviti pravičen in socialno pravičen prehod za vse. Komisija lahko izda smernice za podporo državam članicam v zvezi s tem.“;

(5) v členu 5 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica pripravi in vodi obračune, ki točno prikazujejo emisije in odvzeme iz obračunskih kategorij zemljišč iz člena 2. Države članice zagotovijo, da so njihovi obračuni in drugi podatki, predloženi na podlagi te uredbe, točni, popolni, dosledni, javno dostopni, primerljivi in pregledni. Države članice emisije označijo z znakom plus (+), odvzeme pa z znakom minus (–).“;

(6) v členu 6 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice obračunajo emisije in odvzeme iz pogozdenih zemljišč in zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, ki se izračunajo kot skupne emisije in skupni odvzemi za vsako posamezno leto v obdobju od leta 2021 do leta 2025.

2. Z odstopanjem od člena 5(3) in najpozneje leta 2025 lahko država članica, kadar se raba zemljišča spremeni iz njivske površine, travinja, mokrišča, naselja ali drugega zemljišča v gozdno zemljišče, 30 let po datumu te spremembe spremeni kategorizacijo takega zemljišča iz zemljišča, spremenjenega v gozdno zemljišče, v gozdno zemljišče, ki ostane gozdno zemljišče, kadar je taka sprememba ustrezno upravičena v skladu s smernicami IPCC.“;

(7) v členu 7 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

„1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.

2. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz travinja, s katerim se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz travinja, s katerim se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.

3. V obdobju od leta 2021 do leta 2025 vsaka država članica, ki v okvir svojih zavez vključi mokrišča, s katerimi se gospodari, obračuna emisije in odvzeme iz mokrišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v navedenem obdobju, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz mokrišč, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.“;

(8) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025, od katerih se odšteje petkratna vrednost referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi zadevne države članice.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice Komisiji predložijo svoje nacionalne načrte za obračunavanje na področju gozdarstva, vključno s predlagano referenčno vrednostjo za gospodarjenje z gozdovi, do 31. decembra 2018 za obdobje od leta 2021 do leta 2025. Nacionalni načrt za obračunavanje na področju gozdarstva vsebuje vse elemente iz oddelka B Priloge IV in se javno objavi, tudi na internetu.“;

(c) odstavki 7 do 10 se nadomestijo z naslednjim:

„7. Države članice po potrebi na podlagi tehničnega ocenjevanja, izvedenega na podlagi odstavka 6, prvi pododstavek, in, kadar je ustrezno, tehničnih priporočil, izdanih na podlagi odstavka 6, drugi pododstavek, Komisiji do 31. decembra 2019 sporočijo revidirane predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi za obdobje od leta 2021 do leta 2025. Komisija objavi predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki ji jih sporočijo države članice.

8. Komisija na podlagi predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih predložijo države članice, tehničnega ocenjevanja, izvedenega na podlagi odstavka 6 tega člena, in, kadar je ustrezno, revidiranih predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, predloženih na podlagi odstavka 7 tega člena, v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV, da določi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih morajo države članice uporabljati v obdobju od leta 2021 do leta 2025.

9. Če država članica Komisiji do datumov, določenih v odstavku 3 tega člena in, kadar je ustrezno, odstavku 7 tega člena, ne predloži svoje referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, Komisija v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV, da določi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jo mora ta država članica upoštevati v obdobju od leta 2021 do leta 2025, na podlagi morebitnega tehničnega ocenjevanja, izvedenega na podlagi odstavka 6 tega člena.

10. Delegirani akti iz odstavkov 8 in 9 se sprejmejo do 31. oktobra 2020 za obdobje od leta 2021 do leta 2025.“;

(9) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ob koncu obdobja od leta 2021 do leta 2025 lahko države članice iz svojih obračunov za pogozdena zemljišča in gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, izključijo emisije toplogrednih plinov, ki so posledica naravnih motenj in ki presegajo povprečne emisije, ki so jih povzročile naravne motnje v obdobju od leta 2001 do leta 2020, brez skrajnih statističnih odstopanj (v nadaljnjem besedilu: raven naravnega ozadja). Ta raven naravnega ozadja se izračuna v skladu s tem členom in Prilogo VI.“;

(b) v odstavku 2, točka (b), se letnica „2030“ nadomesti z letnico „2025“;

(10) členi 11, 12 in 13 se nadomestijo z naslednjim:

„*Člen 11*

Prilagodljivosti in upravljanje

1. Država članica lahko uporabi:

(a) splošne prilagodljivosti iz člena 12 in

(b) prilagodljivosti iz členov 13 in 13b, da bi izpolnjevala zavezo, cilj in proračun, določene v skladu s členom 4.

Finska lahko poleg prilagodljivosti iz prvega pododstavka uporabi dodatno kompenzacijo na podlagi člena 13a.

2. Če država članica ne izpolnjuje zahtev glede spremljanja iz člena 26 Uredbe (EU) 2018/1999, centralni administrator, imenovan na podlagi člena 20 Direktive 2003/87/ES (v nadaljnjem besedilu: centralni administrator), tej državi članici začasno prepove prenose na podlagi člena 12(2) te uredbe ali uporabo prilagodljivosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, na podlagi člena 13 te uredbe. Komisija lahko tej državi članici zagotovi tudi dodatno tehnično podporo.

Člen 12

Splošne prilagodljivosti

1. Kadar skupne emisije v obdobju od leta 2021 do leta 2025 v državi članici presegajo skupne odvzeme ali je v obdobju od leta 2026 do leta 2030 razlika med vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na ozemlju države članice in zavezo, ciljem oziroma proračunom, določenimi za to državo članico v skladu s členom 4 te uredbe, pozitivna in se je ta država članica odločila uporabiti svojo prilagodljivost in je zahtevala črtanje letnih emisij, dodeljenih na podlagi Uredbe (EU) 2018/842, se količina črtanih dodeljenih emisij upošteva pri oceni, ali država članica izpolnjuje svojo zavezo, cilj oziroma proračun, določene v skladu s členom 4 te uredbe.

2. V obsegu, v katerem skupni odvzemi v obdobju od leta 2021 do leta 2025 v državi članici presegajo skupne emisije ali je v obdobju od leta 2026 do leta 2030 razlika med vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na ozemlju države članice in zavezo, ciljem oziroma proračunom, določenimi za to državo članico v skladu s členom 4 te uredbe, negativna, lahko ta država članica po odštetju vseh količin, upoštevanih na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, preostalo količino odvzemov prenese na drugo državo članico. Prenesena količina se upošteva pri oceni, ali država članica prejemnica izpolnjuje svojo zavezo, cilj oziroma proračun, določene v skladu s členom 4 te uredbe.

3. Da se prepreči dvojno štetje, se količina neto odvzemov, upoštevana na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, odšteje od količine, ki jo ima država članica na razpolago za prenos na drugo državo članico na podlagi odstavka 2 tega člena.

4. Države članice bi morale prihodke ali njim enakovredno finančno vrednost, ustvarjene s prenosi na podlagi odstavka 2, uporabiti za boj proti podnebnim spremembam v Uniji ali v tretjih državah. Države članice Komisijo obvestijo o vseh ukrepih, sprejetih na podlagi tega odstavka, in te informacije dajo na voljo javnosti v lahko dostopni obliki.

5. Vsak prenos na podlagi odstavka 2 se lahko opravi v okviru projekta ali programa za zmanjševanje toplogrednih plinov, ki se izvaja v državi članici prodajalki, zanj pa plača država članica prejemnica, pod pogojem, da se prepreči dvojno štetje in se zagotovi sledljivost.

Člen 13

Prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari

1. Kadar skupne emisije v državi članici v obdobju od leta 2021 do leta 2025 presegajo skupne odvzeme v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1), kakor se obračunajo v skladu s to uredbo, lahko ta država članica za izpolnitev določb člena 4(1) uporabi prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, iz tega člena.

2. Kadar je rezultat izračuna iz člena 8(1) v obdobju od leta 2021 do leta 2025 pozitiven, lahko zadevna država članica kompenzira emisije, ki ustrezajo rezultatu navedenega izračuna, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) država članica je v svojo strategijo, predloženo v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane posebne ukrepe, da bi ohranila ali povečala, kot je ustrezno, ponore in zbiralnike iz gozdov, ter informacije o vplivu takih ukrepov na zadevne okoljske cilje, med drugim tudi na zaščito biotske raznovrstnosti in prilagajanje naravnim motnjam, ter

(b) skupne emisije v Uniji za obdobje od leta 2021 do leta 2025 ne presegajo skupnih odvzemov v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1) te uredbe.

Komisija pri ocenjevanju, ali skupne emisije v Uniji presegajo skupne odvzeme, kot je navedeno v prvem pododstavku, točka (b), tega odstavka, zagotovi, da se v državah članicah prepreči dvojno štetje, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti, določenih v členu 12 te uredbe in členu 7(1) ali členu 9(2) Uredbe (EU) 2018/842.

3. Kompenzacija iz odstavka 2 lahko zajema samo ponore, obračunane kot emisije na podlagi referenčne vrednosti zadevne države članice za gospodarjenje z gozdovi, in za obdobje od leta 2021 do leta 2025 ne sme presegati 50 % najvišjega zneska kompenzacije za zadevno državo članico, določenega v Prilogi VII.

4. Države članice Komisiji predložijo dokaze v zvezi z vplivom naravnih motenj, izračunanim na podlagi Priloge VI, in ukrepe, ki jih nameravajo sprejeti, da bi v prihodnje podobne vplive preprečile oziroma jih ublažile, da bi bile upravičene do kompenzacije za preostale ponore, obračunane kot emisije na podlagi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, do zneska, ki ne presega celotnega zneska kompenzacije za obdobje od leta 2021 do leta 2025, določenega v Prilogi VII, ki ga niso uporabile druge države članice. Kadar zahtevana kompenzacija presega razpoložljivi znesek neuporabljenih kompenzacij, se ta neuporabljena kompenzacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice. Komisija javno objavi dokaze, ki jih predložijo države članice.“;

(11) vstavijo se naslednji členi:

„*Člen 13a*

Dodatna kompenzacija

1. Finska lahko v obdobju od leta 2021 do leta 2025 kompenzira dodatne obračunane emisije v višini do 5 milijonov ton ekvivalenta CO_2 v okviru obračunskih kategorij zemljišč za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, njivskih površin, s katerimi se gospodari, in travinja, s katerim se gospodari, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) Finska je v svojo strategijo, predloženo v skladu s členom 15 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane posebne ukrepe, da bi ohranila ali povečala, kot je ustrezno, ponore in zbiralnike iz gozdov;

(b) skupne emisije v Uniji v obdobju od leta 2021 do leta 2025 ne presegajo skupnih odvzemov v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2(1) te uredbe.

Komisija pri ocenjevanju, ali skupne emisije v Uniji presegajo skupne odvzeme, kot je navedeno v prvem pododstavku, točka (b), tega odstavka, zagotovi, da v državah članicah ne pride do dvojnega štetja, zlasti ne pri izvajanju prilagodljivosti, določenih v členih 12 in 13 te uredbe in členu 7(1) ali členu 9(2) Uredbe (EU) 2018/842.

2. Dodatna kompenzacija je omejena na:

(a) znesek, ki presega prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, ki je Finski na podlagi člena 13 na voljo v obdobju od leta 2021 do leta 2025;

(b) emisije, nastale zaradi pretekle spremembe iz gozdnega zemljišča v katero koli drugo kategorijo rabe zemljišč, ki se je zgodila najpozneje 31. decembra 2017;

(c) znesek, potreben za skladnost s členom 4.

3. Dodatne kompenzacije ni mogoče prenesti na podlagi člena 12 te uredbe ali člena 7 Uredbe (EU) 2018/842.

4. Morebitna neuporabljena dodatna kompenzacija, ki ostane od 5 milijonov ton ekvivalenta CO_2 iz odstavka 1, se razveljavi.

5. Centralni administrator v registru Unije, vzpostavljenem na podlagi člena 40 Uredbe (EU) 2018/1999 (v nadaljnjem besedilu: register Unije), izvaja postopke, potrebne za namene odstavka 2, točka (a), ter odstavkov 3 in 4 tega člena.“;

Člen 13b

Mehanizem za rabo zemljišč za obdobje od leta 2026 do leta 2030

1. V registru Unije se vzpostavi mehanizem za rabo zemljišč, ki ustreza količini do 178 milijonov ton ekvivalenta CO_2, če se izpolni cilj Unije iz člena 4(2). Mehanizem za rabo zemljišč je na voljo poleg prilagodljivosti iz člena 12.

2. Kadar je potem, ko je država članica naredila vse, da bi upoštevala morebitno mnenje, ki ji ga je Komisija predložila na podlagi člena 13d, razlika med letno vsoto emisij in odvzemov toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč iz člena 2(2), točke (a) do (j), ter ustreznim ciljem, ki je bil za to državo članico določen v skladu s členom 4(3), ali proračunom, ki je bil zanjo določen v skladu s členom 4(4), v obdobju od leta 2026 do leta 2030 pozitivna ter obračunana in sporočena v skladu s to uredbo, lahko ta država članica uporabi mehanizem iz tega člena, da bi izpolnila svoj cilj, določen v skladu s členom 4(3), ali upoštevala svoj proračun, določen v skladu s členom 4(4).

3. Kadar je rezultat enega ali obeh izračunov iz odstavka 2 v obdobju od leta 2026 do leta 2030 pozitiven, lahko država članica z mehanizmom iz tega člena kompenzira neto emisije ali neto odvzeme ali oboje, ki so obračunani kot emisije glede na cilj, določen za to državo članico v skladu s členom 4(3), ali glede na proračun, določen za to državo članico v skladu s členom 4(4), ali oboje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) država članica je v posodobljeni celoviti nacionalni energetski in podnebni načrt, predložen na podlagi člena 14 Uredbe (EU) 2018/1999, vključila obstoječe ali načrtovane posebne ukrepe za zagotovitev ohranitve ali povečanja, kot je ustrezno, vseh ponorov in zbiralnikov na zemljiščih ter zmanjšanje ranljivosti zemljišč za naravne motnje;

(b) država članica je izčrpala prilagodljivost, ki je na voljo na podlagi člena 12(1) te uredbe;

(c) razlika v Uniji med letno vsoto vseh emisij in odvzemov toplogrednih plinov na njenem ozemlju in v vseh kategorijah poročanja zemljišč člena 2(2), točke (a) do (j), ter ciljem Unije glede neto odvzemov v višini 310 milijonov ton ekvivalenta CO_2 je v letu 2030 negativna.

Komisija pri ocenjevanju, ali je v Uniji izpolnjen pogoj iz prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka, vključi do 30 %, vendar ne več kot 20 Mt ekvivalenta CO_2, neuporabljenega presežka k zavezam držav članic za obdobje od leta 2021 do leta 2025 iz člena 4(1), če ji ena ali več držav članic predloži dokaze o vplivu naravnih motenj v skladu z odstavkom 5 tega člena. Komisija zagotovi, da v državah članicah ne pride do dvojnega štetja, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti iz člena 12 te uredbe in člena 7(1) Uredbe (EU) 2018/842.

4. Znesek kompenzacije iz odstavka 3 tega člena za obdobje od leta 2026 do leta 2030 ne sme presegati 50 % najvišjega zneska kompenzacije za zadevno državo članico iz Priloge VII.

5. Države članice Komisiji predložijo dokaze v zvezi z vplivom naravnih motenj, izračunanim na podlagi Priloge VI, da bi bile upravičene do kompenzacije za neto emisije ali neto odvzeme ali oboje, obračunane kot emisije na podlagi ciljev, določenih za te države članice v skladu s členom 4(3), ali na podlagi proračuna, določenega za te države članice v skladu s členom 4(4), do zneska, ki ne presega celotnega zneska kompenzacije za obdobje od leta 2026 do leta 2030 določenega v Prilogi VII, ki ga niso uporabile druge države članice. Kadar zahtevana kompenzacija presega razpoložljivi znesek neuporabljenih kompenzacij, se ta neuporabljena kompenzacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice.

6. Države članice so upravičene do kompenzacije neto emisij ali neto odvzemov ali obojih, obračunanih kot emisije na podlagi ciljev, ki so za te države članice določeni v skladu s členom 4(3), ali na podlagi proračuna, ki je zanje določen v skladu s členom 4(4), do zneska, ki ne presega celotnega zneska kompenzacije za obdobje od leta 2021 do leta 2030, določenega v Prilogi VII, ki ga niso uporabile druge države članice, in sicer po upoštevanju člena 13(4) in odstavka 5 tega člena, če so te države članice:

(a) izčrpale prilagodljivosti, ki so na voljo na podlagi člena 12(1) ter odstavkov 3 in 5 tega člena, ter

(b) Komisiji predložile dokaze:

(i) o dolgoročnem vplivu podnebnih sprememb, katerega posledica so presežne emisije ali zmanjšanje ponorov, na katere ne morejo vplivati, ali

(ii) o učinkih izjemno velikega deleža organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, v primerjavi s povprečjem Unije, katerih posledica so presežne emisije, če je mogoče te učinke pripisati praksam gospodarjenja z zemljišči iz obdobja pred začetkom veljavnosti Sklepa št. 529/2013/EU;

(c) v najnovejše celovite nacionalne energetske in podnebne načrte, predložene na podlagi člena 14 Uredbe (EU) 2018/1999, vključile posebne ukrepe za ohranitev ali povečanje, kot je ustrezno, vseh ponorov in zbiralnikov na zemljiščih ter zmanjšanje ranljivosti zemljišč za motnje ekosistema zaradi podnebnih sprememb.

7. Znesek kompenzacije iz odstavka 6 za Unijo kot celoto ne sme presegati 50 milijonov ton ekvivalenta CO_2. Kadar zahtevana kompenzacija presega najvišji razpoložljivi znesek kompenzacije, se ta kompenzacija razdeli sorazmerno med zadevne države članice.

8. V dokaze iz odstavka 6, točka (b)(i), se vključi količinska ocena učinkov na neto emisije ali neto odvzeme, izražena v milijonih ton ekvivalenta CO_2 za prizadeto območje, podlaga teh dokazov pa so primerljivi in zanesljivi količinski indeksi, geolokalizirani podatki in najboljši razpoložljivi znanstveni dokazi. Ti indeksi in podatki ter dokazi temeljijo na opaženih spremembah, ki zajemajo vsaj obdobje od leta 2001 do leta 2025, ter na znanstveno pregledanih projekcijah in opažanjih za obdobje od leta 2026 do leta 2030. Ti indeksi in podatki ter dokazi odražajo srednje- ali dolgoročne spremembe podnebnih značilnosti naravnega ozadja, ki so pomembne za sektor LULUCF, kot so sušnost, povprečne temperature, povprečna količina padavin, dnevi z zmrzaljo, trajanje meteoroloških suš ali sušnosti tal.

9. V dokaze iz odstavka 6, točka (b)(ii), se vključi utemeljitev, da delež organskih tal na zemljiščih, s katerimi se gospodari, za zadevno državo članico presega povprečni delež Unije za leto 2030. V dokaze se vključi količinska analiza sporočenih emisij, izražena v milijonih ton ekvivalenta CO_2, na organskih tleh, s katerimi se gospodari, nastale zaradi preteklih ukrepov, analiza pa temelji na pregledanih opazovanjih za obdobje od leta 2026 do leta 2030, primerljivih in zanesljivih geolokaliziranih podatkih ter najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazih, zlasti o podobnih lokacijah v zadevni državi članici. Dokazom se priloži tudi opis ukrepov politike, ki se trenutno izvajajo in ki zmanjšujejo negativne posledice preteklih ukrepov za organska tla, s katerimi se gospodari.

10. Komisija do 12. maja 2024 z izvedbenimi akti določi strukturo, obliko in tehnične podrobnosti dokazov iz odstavka 6, točka (b), tega člena ter postopek za njihovo predložitev. Komisija te izvedbene akte sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 16a.

11. Komisija javno objavi dokaze iz odstavka 6, točka (b), ki so jih predložile države članice, in lahko od posamezne države članice zahteva, da predloži dodatne dokaze, če po pregledu informacij, ki jih je od države članice prejela, meni, da niso dovolj utemeljene ali da so nesorazmerne;

Člen 13c

Upravljanje

Če Komisija na podlagi celovitega pregleda, ki ga izvede leta 2032, ob upoštevanju prilagodljivosti, uporabljenih na podlagi členov 12 in 13b, ugotovi, da proračun za obdobje od leta 2026 do leta 2029 iz člena 4(4) ni upoštevan, se znesek, enak količini presežnih neto emisij toplogrednih plinov v tonah ekvivalenta CO_2, pomnoženi s faktorjem 1,08, prišteje neto znesku emisij toplogrednih plinov, ki jih zadevna država članica sporoči v letu 2030, v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 15.

Člen 13d

Popravni ukrepi

1. Če Komisija v svoji letni oceni na podlagi člena 29 Uredbe (EU) 2018/1999 ob upoštevanju krivulje in proračuna, določenih v skladu s členom 4(4) te uredbe, ter ob upoštevanju prilagodljivosti iz te uredbe ugotovi, da država članica ne dosega zadostnega napredka pri uresničevanju svojega cilja, določenega v skladu s členom 4(3) te uredbe, ta država članica v treh mesecih Komisiji predloži načrt popravnih ukrepov, ki vključuje:

(a) podrobno obrazložitev, zakaj ne dosega zadostnega napredka;

(b) oceno, kako je sredstva Unije uporabila pri prizadevanjih za izpolnjevanje svojega cilja in proračuna ter kako namerava ta sredstva uporabiti v prihodnje, da bi pri njihovem izpolnjevanju dosegla napredek;

(c) dodatne ukrepe, ki dopolnjujejo celovit nacionalni energetski in podnebni načrt zadevne države članice na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999 ali krepijo njegovo izvajanje in ki jih bo država članica izvajala, da bi z nacionalnimi politikami in ukrepi ter izvajanjem ukrepov Unije dosegla izpolnjevanje svojega cilja, določenega v skladu s členom 4(3), ali proračuna, določenega v skladu s členom 4(4), skupaj s podrobno oceno predvidenih odvzemov neto toplogrednih plinov, ki bi jih dosegli na podlagi teh ukrepov, ki se opravi na podlagi količinskih podatkov, kadar so na voljo;

(d) natančen časovni načrt za izvajanje teh ukrepov, ki omogoča ocenjevanje letnega napredka pri izvajanju.

Kadar je država članica ustanovila nacionalni svetovalni organ za podnebje, se lahko z njim posvetuje, da bi ugotovila, kateri ukrepi iz točke (c) so potrebni;

2. Komisiji pri ocenjevanju načrtov popravnih ukrepov pomaga Evropska agencija za okolje v skladu s svojim letnim delovnim programom.

3. Komisija lahko v štirih mesecih po prejemu načrtov popravnih ukrepov, predloženih v skladu z odstavkom 1, izda mnenje glede njihove ustreznosti. Zadevna država članica kar najbolj upošteva mnenje Komisije in lahko svoj načrt popravnih ukrepov ustrezno spremeni. Če mnenja ali znatnega dela mnenja ne upošteva, to obrazloži Komisiji.

4. Vsaka država članica svoj načrt popravnih ukrepov iz odstavka 1 in vse utemeljitve iz odstavka 3 javno objavi. Komisija svoje mnenje iz odstavka 3 javno objavi.“;

(12) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice do 15. marca 2027 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma do 15. marca 2032 za obdobje od leta 2026 do leta 2030 Komisiji predložijo poročilo o skladnosti, ki temelji na letnih naborih podatkov in vsebuje bilanco skupnih emisij in skupnih odvzemov za zadevno obdobje za vsako obračunsko kategorijo zemljišč določenih v členu 2(1), točke (a) do (f), za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma v členu 2(2), točke (a) do (j), za obdobje od leta 2026 do leta 2030, pri čemer uporabijo pravila za obračunavanje iz te uredbe.

Poročilo o skladnosti vključuje oceno:

(a) politik in ukrepov v zvezi z morebitnimi kompromisi, med drugim vsaj glede drugih okoljskih ciljev in strategij Unije, kot so tisti iz 8. okoljskega akcijskega programa iz Sklepa (EU) 2022/591 Evropskega parlamenta in Sveta (*), iz strategije EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 in iz sporočila Komisije z dne 11. oktobra 2018 o trajnostnem biogospodarstvu za Evropo: krepitev povezave med gospodarstvom, družbo in okoljem;

(b) tega, ali so države članice pri sprejemanju politik in ukrepov za izpolnjevanje njihovega cilja, določenega v skladu s členom 4(3), ali proračuna, določena v skladu s členom 4(4), v ustreznem obsegu upoštevale načelo, da se ne škoduje bistveno;

(c) sinergij med blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje, vključno s politikami in ukrepi za zmanjšanje ranljivosti zemljišč za naravne motnje in podnebje;

(d) sinergij med blažitvijo podnebnih sprememb in biotsko raznovrstnostjo.

Poročilo o skladnosti po potrebi vsebuje tudi podrobnosti glede nameravane uporabe prilagodljivosti iz člena 11 in povezanih zneskov ali glede uporabe teh prilagodljivosti in povezanih zneskov. Države članice poročila o skladnosti javno objavijo v skladu s členom 28 Uredbe (EU) 2018/1999.

_____

(*) Sklep (EU) 2022/591 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. aprila 2022 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2030 (UL L 114, 12.4.2022, str. 22).“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. Kadar države članice spremenijo uporabljeno metodologijo, lahko Komisija izvede metodološko prilagoditev podatkov iz evidenc emisij toplogrednih plinov, ki jih predloži vsaka država članica in so potrjeni na podlagi člena 38 Uredbe (EU) 2018/1999. Vseeno pa se za namen ocenjevanja skladnosti s ciljem Unije za leto 2030 s takimi metodološkimi prilagoditvami ne sme spremeniti vrednost neto odvzemov 310 milijonov ton ekvivalenta CO_2 kot vsote vrednosti neto odvzemov toplogrednih plinov v kt ekvivalenta CO_2, določene za države članice v letu 2030 v stolpcu D Priloge IIa, pa tudi ne vrednosti iz stolpca C navedene priloge.

1b. Države članice, ki navedejo, da nameravajo uporabiti prožnost iz člena 13b(6), v posebnih oddelkih poročila opišejo ukrepe, sprejete za ublažitev ali odpravo učinkov iz člena 13b(6), točka (b), ter opažene in pričakovane učinke teh ukrepov.

1c. Komisija opravi celovit pregled poročil o skladnosti iz odstavka 1 tega člena, da bi ocenila skladnost s členom 4.

Komisija hkrati s tem celovitim pregledom oceni, kako je bilo upoštevano načelo, da se ne škoduje bistveno, iz odstavka 1, točka (b). Komisija pred prvo oceno izda smernice o uporabi navedenega načela za namene te uredbe.“;

(13) v členu 15 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Komisija v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte za dopolnitev te uredbe, da bi določila pravila za evidentiranje in natančno izvajanje naslednjih postopkov v registru Unije:

(a) evidentiranje količine emisij in odvzemov za vsako obračunsko kategorijo zemljišč in kategorijo poročanja v vsaki državi članici;

(b) izvajanje vseh metodoloških prilagoditev na podlagi člena 14(1a);

(c) izvajanje prilagodljivosti iz členov 12, 13, 13a in 13b ter

(d) ocena skladnosti na podlagi člena 13c.“;

(14) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 16a*

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 44(3) Uredbe (EU) 2018/1999. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

_____

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

(15) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 17*

Pregled

1. Ta uredba se pregleduje, pri pregledu pa se med drugim upoštevajo:

(a) razvoj dogodkov na mednarodni ravni;

(b) prizadevanja za dosego dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma in

(c) pravo Unije, tudi o obnovi narave.

Komisija na podlagi ugotovitev iz poročila, pripravljenega na podlagi člena 14(3), in rezultatov ocene, izvedene na podlagi člena 13(2), točka (b), ali preverjanja izvedenega na podlagi člena 37(4a) Uredbe (EU) 2018/1999, kadar je ustrezno, predloži predloge, da bi se v celoti spoštovala cilj zmanjšanja skupnih neto emisij toplogrednih plinov Unije do leta 2030, določen v skladu s členom 4(2) te uredbe, in prispevek tega cilja k ciljem Pariškega sporazuma.

2. Komisija najpozneje šest mesecev po prvem pregledu globalnega stanja, dogovorjenem v skladu s členom 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Poročilo temelji na najnovejših razpoložljivih podatkih, ki so jih države članice predložile na podlagi Uredbe (EU) 2018/1999, in členu 4(4) Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ker je potrebno obsežnejše zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in povečanje odvzemov v Uniji ter ker si je treba prizadevati za socialno pravičen prehod, pa tudi ker Unija potrebuje dodatne politike in ukrepe, poročilo, kadar je ustrezno, vključuje:

(a) oceno vplivov prilagodljivosti iz člena 11;

(b) oceno prispevka te uredbe k cilju podnebne nevtralnosti in vmesnim podnebnim ciljem iz Uredbe (EU) 2021/1119;

(c) oceno prispevka te uredbe k ciljem Pariškega sporazuma;

(d) oceno socialnih vplivov in vplivov na delo v državah članicah na nacionalni in regionalni ravni, med drugim tudi na enakost spolov in delovne pogoje, ki jih imajo obveznosti iz te uredbe v vsaki kategoriji zemljišč in vsakem sektorju iz člena 2;

(e) oceno napredka na mednarodni ravni v zvezi s pravili, ki urejajo člen 6(2) in 6(4) Pariškega sporazuma, ter, kadar je ustrezno, predloge za spremembo te uredbe, zlasti za preprečevanje dvojnega štetja in uporabo ustreznih prilagoditev;

(f) oceno sedanjih trendov in prihodnjih projekcij v zvezi z emisijami in odvzemi toplogrednih plinov na njivskih površinah, travinju in mokriščih ter regulativne možnosti, s katerimi bi te trende in projekcije uskladili s ciljem doseganja dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v vseh sektorjih gospodarstva v skladu s ciljem podnebne nevtralnosti Unije in vmesnimi podnebnimi cilji Unije iz Uredbe (EU) 2021/1119;

(g) sedanje trende in prihodnje projekcije v zvezi z emisijami toplogrednih plinov iz naslednjih kategorij poročanja ter regulativne možnosti, s katerimi bi te trende in projekcije uskladili s ciljem doseganja dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v vseh sektorjih gospodarstva v skladu s ciljem podnebne nevtralnosti Unije in vmesnimi podnebnimi cilji Unije iz Uredbe (EU) 2021/1119:

(i) črevesna fermentacija;

(ii) ravnanje z gnojem;

(iii) pridelava riža;

(iv) kmetijska zemljišča;

(v) predpisano požiganje savan;

(vi) sežig kmetijskih ostankov na poljih;

(vii) apnenje;

(viii) uporaba sečnine;

(ix) druga gnojila, ki vsebujejo ogljik;

(x) drugo.

V tem poročilu se, kadar je ustrezno, upoštevajo učinki starostne strukture gozda, tudi kadar so ti učinki povezani s posebnimi vojnimi ali povojnimi okoliščinami, in sicer na znanstveno utemeljen, zanesljiv in pregleden način ter z namenom, da se dosežeta dolgoročna odpornost gozdov in njihova sposobnost prilagajanja.

Komisija lahko po sprejetju ustrezne znanstveno utemeljene metodologije poročanja ter na podlagi napredka pri poročanju in najnovejših razpoložljivih znanstvenih informacij oceni tudi izvedljivost analize in vpliv poročanja o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v dodatnih sektorjih, kot sta morsko in sladkovodno okolje, ter regulativne možnosti za ta namen.

Komisija na podlagi poročila, kadar je ustrezno, predloži zakonodajne predloge, pri čemer upošteva, da mora k cilju podnebne nevtralnosti Unije in vmesnim podnebnim ciljem Unije na podlagi Uredbe (EU) 2021/1119 v pravični meri prispevati vsak sektor. Komisija lahko v teh predlogih zlasti določi cilje Unije in držav članic za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, pri čemer ustrezno upošteva morebitni primanjkljaj, ki ga posamezna država članica ustvari do leta 2030.

Evropski znanstveni svetovalni odbor za podnebne spremembe, ustanovljen na podlagi člena 10a Uredbe (ES) št. 401/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (**)(v nadaljnjem besedilu: svetovalni odbor), lahko na lastno pobudo predloži znanstveno mnenje ali izda poročila o ukrepih Unije, podnebnih ciljih, letnih ravneh emisij in odvzemov ter prilagodljivostih iz te uredbe. Komisija preuči ustrezna mnenja in poročila svetovalnega odbora, zlasti v zvezi s prihodnjimi ukrepi za nadaljnje zmanjšanje emisij in povečanje odvzemov v delih sektorjev, ki jih zajema ta uredba.

3. Komisija v 12 mesecih po začetku veljavnosti zakonodajnega akta o regulativnem okviru Unije za certificiranje odvzemov ogljika Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o možnih koristih in kompromisih zaradi vključitve dolgoživih proizvodov iz trajnostnih virov, ki shranjujejo ogljik in ki imajo neto pozitivni učinek sekvestracije ogljika, na področje uporabe te uredbe. V poročilu se oceni, kako upoštevati neposredne in posredne emisije in odvzeme toplogrednih plinov, povezane s temi proizvodi, na primer tiste, ki so posledica spremembe rabe zemljišč in posledičnega tveganja uhajanja s tem povezanih emisij, ter morebitne koristi in kompromise z drugimi okoljskimi cilji Unije, zlasti cilji biotske raznovrstnosti. Kadar je ustrezno, se lahko v poročilu preuči postopek za vključitev trajnostnih proizvodov, ki shranjujejo ogljik, na področje uporabe te uredbe na način, ki je skladen

z drugimi okoljskimi cilji Unije in smernicami IPCC, ki jih je sprejela Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma. Komisija lahko poleg poročila predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, kadar je to ustrezno.

_____

(*) Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1).

(**) Uredba (ES) št. 401/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o Evropski agenciji za okolje in Evropskem okoljskem informacijskem in opazovalnem omrežju (UL L 126, 21.5.2009, str. 13).“;

(16) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej uredbi o spremembi;

(17) Priloga II se spremeni v skladu s Prilogo II k tej uredbi o spremembi;

(18) v Prilogi III se črta vnos za Združeno kraljestvo;

(19) besedilo iz Priloge III k tej uredbi o spremembi se vstavi kot Priloga IIa;

(20) v Prilogi IV, oddelek C, se črta vnos za Združeno kraljestvo;

(21) Priloga VI se spremeni v skladu s Prilogo IV k tej uredbi o spremembi;

(22) v Prilogi VII se črta vnos za Združeno kraljestvo.

Člen 2

Uredba (EU) 2018/1999 se spremeni:

(1) v členu 2 se dodata naslednji točki:

„(63) ‚geografski informacijski sistem‘ pomeni računalniški sistem, ki omogoča pridobivanje, shranjevanje, analiziranje in prikazovanje geografsko vezanih informacij;

(64) ‚geoprostorska vloga‘ pomeni elektronski obrazec za vlogo, ki vključuje aplikacijo informacijske tehnologije na podlagi geografskega informacijskega sistema, ki omogoča upravičencem, da prijavijo lokacijo kmetijskih parcel kmetijskega gospodarstva in nekmetijskih površin, za katere se zahteva plačilo.“;

(2) v členu 4 se točka (a)(1)(ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) zaveze države članice in nacionalne cilje za odvzeme neto toplogrednih plinov na podlagi člena 4(1) in (2) Uredbe (EU) 2018/841;“;

(3) v členu 9(2) se doda naslednja točka:

„(e) skladnost ustreznih ukrepov financiranja, vključno z ustreznim deležem prihodkov, ustvarjenih s prodajo pravic iz EU ETS na podlagi Direktive 2003/87/ES na dražbi, ki se uporabljajo za rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvo, podporo Unije in uporabo sredstev Unije, kot so instrumenti skupne kmetijske politike, politike in ukrepi v zvezi z doseganjem zavez, ciljev in proračunov držav članic, določenih v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2018/841.“;

(4) v členu 26(6) se doda naslednja točka:

„(c) spreminjanjem Priloge V, del 3, da se posodobi seznam kategorij v skladu z ustrezno zakonodajo Unije.“;

(5) v členu 37 se vstavi naslednji odstavek:

„4a. Kadar Komisija med začetnim pregledom, opravljenim na podlagi odstavka 4 tega člena, ugotovi razliko med letnim povprečjem neto odvzemov v letih določenih v členu 4(2) Uredbe (EU) 2018/841, ki jo je katera koli država članica sporočila v predložitvi evidence toplogrednih plinov v letih 2020 in 2023 ali pozneje, ki je večja od 500 kt ekvivalenta CO_2, Komisija preveri:

(a) preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost predloženih informacij ter

(b) da poročanje o LULUCF poteka na način, ki je skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije.

Komisija rezultate tega preverjanja javno objavi.“;

(6) člen 38 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Komisija leta 2025 opravi celovit pregled nacionalnih podatkov iz evidenc, ki jih predložijo države članice na podlagi člena 26(4) te uredbe, da bi določila letne cilje držav članic glede zmanjšanja neto emisij toplogrednih plinov na podlagi člena 4(3) Uredbe (EU) 2018/841 in dodelitev letnih emisij držav članic na podlagi člena 4(3) Uredbe (EU) 2018/842.“;

(b) v odstavku 2 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Celovit pregled iz odstavkov 1 in 1a vključuje:“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija po zaključku celovitega pregleda, izvedenega na podlagi odstavka 1 tega člena, z izvedbenimi akti določi skupno količino emisij za zadevna leta na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico, z razdelitvijo na emisijske podatke, pomembne za člen 9 Uredbe (EU) 2018/842, in emisijske podatke iz dela 1, točka (c), Priloge V k tej uredbi, ter skupno količino emisij in odvzemov, pomembnih za člen 4 Uredbe (EU) 2018/841.“;

(7) Priloga V se spremeni v skladu s Prilogo V k tej uredbi o spremembi.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 19. aprila 2023

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednica*
R. METSOLA	J. ROSWALL

PRILOGA I

V Prilogi I k Uredbi (EU) 2018/841 se oddelek B nadomesti z naslednjim:

„B. Skladišča ogljika iz člena 5(4):

(a) živa biomasa;

(b) odpad ([1]);

(c) odmrli les [1];

(d) odmrla organska snov ([2]);

(e) mineralna tla;

(f) organska tla;

(g) pridobljeni lesni proizvodi v obračunskih kategorijah zemljišč ‚pogozdena zemljišča' in ‚gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari'.".

([1]) Velja samo za pogozdena zemljišča in gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari.

([2]) Velja samo za zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen, njivske površine, s katerimi se gospodari, travinje, s katerim se gospodari, in mokrišča, s katerimi se gospodari.

PRILOGA II

Priloga II k Uredbi (EU) 2018/841 se spremeni:

(1) vnosi za Španijo, Slovenijo in Finsko se nadomestijo z naslednjim:

„Država članica	Površina (ha)	Zastornost z drevjem (%)	Višina dreves (m)
Španija	1,0	20 Od predložitve evidenc toplogrednih plinov leta 2028 naprej: 10	3
Slovenija	0,25	10	5
Finska	0,25	10	5“

(2) vnos za Združeno kraljestvo se črta.

PRILOGA III

„PRILOGA IIa

Cilj Unije (stolpec D), povprečje podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018 (stolpec B) ter nacionalni cilji držav članic (stolpec C) iz člena 4(3), ki jih je treba doseči leta 2030

A	B	C	D
Država članica	Povprečje podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2016, 2017 in 2018 (v kt ekvivalenta CO_2), predloženih leta 2020.	Cilji držav članic, 2030 (v kt ekvivalenta CO_2)	Vrednost neto odvzemov toplogrednih plinov (kt ekvivalenta CO_2) leta 2030, predloženih leta 2020 (stolpca B +C)
Belgija	– 1 032	– 320	– 1 352
Bolgarija	– 8 554	– 1 163	– 9 718
Češka	– 401	– 827	– 1 228
Danska	5 779	– 441	5 338
Nemčija	– 27 089	– 3 751	– 30 840
Estonija	– 2 112	– 434	– 2 545
Irska	4 354	– 626	3 728
Grčija	– 3 219	– 1 154	– 4 373
Španija	– 38 326	– 5 309	– 43 635
Francija	– 27 353	– 6 693	– 34 046
Hrvaška	– 4 933	– 593	– 5 527
Italija	– 32 599	– 3 158	– 35 758
Ciper	– 289	– 63	– 352
Latvija	– 6	– 639	– 644
Litva	– 3 972	– 661	– 4 633
Luksemburg	– 376	– 27	– 403
Madžarska	– 4 791	– 934	– 5 724
Malta	4	– 2	2
Nizozemska	4 958	– 435	4 523
Avstrija	– 4 771	– 879	– 5 650
Poljska	– 34 820	– 3 278	– 38 098
Portugalska	– 390	– 968	– 1 358
Romunija	– 23 285	– 2 380	– 25 665
Slovenija	67	– 212	– 146
Slovaška	– 6 317	– 504	– 6 821
Finska	– 14 865	– 2 889	– 17 754
Švedska	– 43 366	– 3 955	– 47 321
EU-27/Unija	– 267 704	– 42 296	– 310 000“

PRILOGA IV

Priloga VI k Uredbi (EU) 2018/841 se spremeni:

(a) v točki 1 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) ocene skupnih letnih emisij za navedene vrste naravnih motenj za obdobje od leta 2001 do leta 2020, ki so razvrščene po obračunskih kategorijah zemljišč v obdobju od leta 2021 do leta 2025 in po kategorijah poročanja zemljišč v obdobju od leta 2026 do leta 2030;";

(b) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Če po izračunu ravni naravnega ozadja na podlagi točke 2 te priloge emisije v določenem letu v obdobju od leta 2021 do leta 2025 za obračunske kategorije zemljišč ‚pogozdena zemljišča' in ‚gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari' iz člena 2(1) presežejo raven naravnega ozadja skupaj s pribitkom, se količina emisij, ki presežejo raven naravnega ozadja, lahko izključi v skladu s členom 10. Pribitek je enak 95-odstotni stopnji verjetnosti.";

(c) točka 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Naslednje emisije se ne izključijo na podlagi uporabe člena 10:

(a) emisije, ki so posledica dejavnosti pridobivanja in nujne sečnje, ki so potekale na zemljišču po pojavu naravnih motenj;

(b) emisije, ki so posledica predpisanega zažiganja, ki je potekalo na zemljišču v katerem koli letu v obdobju od leta 2021 do leta 2025;

(c) emisije na zemljiščih, na katerih je potekalo krčenje gozdov po pojavu naravnih motenj.";

(d) točka 5 se spremeni:

(i) točka (a) se črta;

(ii) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) dokaze, da na zemljiščih, ki so jih prizadele naravne motnje in v zvezi s katerimi so bile emisije izključene iz obračuna, v preostalem obdobju od leta 2021 do leta 2025 ni potekalo krčenje gozda;

(c) opis preverljivih metod in meril, uporabljenih za ugotavljanje krčenja gozda na teh zemljiščih v letih po obdobju od leta 2021 do leta 2025;";

(iii) točki (d) in (e) se črtata;

(e) doda se naslednja točka:

„6. Zahteve po informacijah na podlagi člena 10(2) ter členov 13 in 13b vključujejo:

(a) identifikacijo vseh zemljišč, ki so jih v zadevnem letu prizadele naravne motnje, vključno z njihovo geografsko lokacijo, obdobjem in vrstami naravnih motenj;

(b) kadar je izvedljivo, opis ukrepov, ki jih je država članica sprejela, da bi preprečila ali omejila vpliv teh naravnih motenj;

(c) kadar je izvedljivo, opis ukrepov, ki jih je država članica sprejela za sanacijo zemljišč, ki so jih te naravne motnje prizadele.".

PRILOGA V

V Prilogi V k Uredbi (EU) 2018/1999 se del 3 nadomesti z naslednjim:

„**Del 3**

Metodologije za spremljanje in poročanje v sektorju LULUCF

Države članice za spremljanje in poročanje v sektorju LULUCF uporabljajo geolokalizirane podatke o spremembi rabe zemljišč v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006. Komisija zagotovi ustrezno podporo in pomoč državam članicam, da se zagotovita doslednost in preglednost zbranih podatkov. Države članice se spodbuja, naj preučijo sinergije in priložnosti za konsolidacijo poročanja z drugimi ustreznimi področji politike ter si prizadevajo za evidence toplogrednih plinov, ki omogočajo interoperabilnost z ustreznimi elektronskimi podatkovnimi zbirkami in geografskimi informacijskimi sistemi, kar vključuje:

(a) sistem za spremljanje enot rabe zemljišč z zemljišči z veliko zalogo ogljika, kot so opredeljena v členu 29(4) Direktive (EU) 2018/2001;

(b) sistem za spremljanje zaščitenih enot rabe zemljišč, opredeljenih kot zemljišča, zajeta v eni ali več naslednjih kategorij:

— zemljišča velikega pomena za ohranjanje biotske raznovrstnosti, kot so opredeljena v členu 29(3) Direktive (EU) 2018/2001,

— območja, pomembna za Skupnost, sprejeta v skladu s členom 4 Direktive Sveta 92/43/EGS (*), in posebna ohranitvena območja, določena v skladu s členom 4 navedene direktive, ter enote zemljišč zunaj teh območij, za katere veljajo zaščitni in ohranitveni ukrepi na podlagi člena 6(1) in (2) navedene direktive za izpolnitev ciljev ohranjanja območja,

— razmnoževališča in počivališča vrst iz Priloge IV k Direktivi 92/43/EGS, za katere veljajo zaščitni ukrepi na podlagi člena 12 navedene direktive,

— naravni habitati iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS in habitati vrst iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS, ki so zunaj območij, pomembnih za Skupnost, ali posebnih ohranitvenih območij ter prispevajo k doseganju ugodnega stanja ohranjenosti teh habitatov in vrst na podlagi člena 2 navedene direktive ali za katere se lahko sprejmejo preventivni in sanacijski ukrepi na podlagi Direktive 2004/35/ES (**),

— posebna območja varstva, razvrščena na podlagi člena 4 Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta (***), ter enote zemljišč zunaj teh območij, za katere veljajo zaščitni in ohranitveni ukrepi na podlagi člena 4 Direktive 2009/147/ES in člena 6(2) Direktive 92/43/EGS za izpolnitev ciljev ohranjanja območja,

— enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi za ohranjanje ptic, o katerih se na podlagi člena 12 Direktive 2009/147/ES poroča, da niso v varnem stanju, za izpolnitev zahteve na podlagi člena 4(4), drugi stavek, navedene direktive, v skladu s katero si je treba prizadevati, da ne bi prišlo do onesnaženja ali poslabšanja stanja habitatov, ali zahteve na podlagi člena 3 navedene direktive glede ohranitve in vzdrževanja zadostne raznovrstnosti in površine habitatov za vrste ptic,

— vsi drugi habitati, ki jih država članica določi za namene, enakovredne tistim iz direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES,

— enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi, potrebni za zaščito ekološkega stanja teles površinske vode iz člena 4(1), točka (a)(iii), Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter za preprečevanje poslabšanja njihovega ekološkega stanja (****),

— naravna poplavna območja ali območja za zadrževanje poplavnih voda, ki so jih države članice zaščitile v zvezi z obvladovanjem poplavne ogroženosti na podlagi Direktive 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*****),

— zaščitena območja, ki jih določijo države članice, da bi dosegle cilje glede zavarovanih območij;

(c) sistem za spremljanje enot rabe zemljišč, ki se obnavljajo in so opredeljene kot zemljišča, zajeta v eni ali več naslednjih kategorij:

— območja, pomembna za Skupnost, posebna ohranitvena območja in posebna območja varstva, kot so opisana v točki (b), skupaj z enotami zemljišč zunaj teh območij, za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev ali izravnalne ukrepe za izpolnitev ciljev ohranjanja območja,

— habitati vrst prostoživečih ptic iz člena 4(2) Direktive 2009/147/ES ali Priloge I k navedeni direktivi, ki so zunaj posebnih območij varstva in za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev za namene Direktive 2009/147/ES,

— naravni habitati iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS in habitati vrst iz Priloge II k navedeni direktivi, ki so zunaj območij, pomembnih za Skupnost, ali posebnih ohranitvenih območij in za katere je bilo ugotovljeno, da potrebujejo ukrepe za obnovitev za dosego ugodnega stanja ohranjenosti na podlagi Direktive 92/43/EGS ali sanacijske ukrepe za namene člena 6 Direktive 2004/35/ES,

— območja, za katera je bilo ugotovljeno, da jih je treba obnoviti, ali za katera veljajo ukrepi za zaščito stanja na podlagi načrta za obnovo narave, ki se uporablja v državi članici,

— enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi, potrebni za ponovno vzpostavitev dobrega ekološkega stanja teles površinske vode iz člena 4(1), točka (a)(iii), Direktive 2000/60/ES, ali ukrepi, potrebni za ponovno vzpostavitev zelo dobrega ekološkega stanja takih teles, če se to zahteva z zakonom,

— enote zemljišč, za katere veljajo ukrepi za ponovno vzpostavitev in obnovo močvirij iz dela B, točka (vii), Priloge VI k Direktivi 2000/60/ES,

— območja, na katerih je treba obnoviti ekosisteme, da bi se doseglo dobro stanje ekosistemov v skladu z Uredbo (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta (******);

(d) sistem za spremljanje naslednjih enot rabe zemljišč z visokim podnebnim tveganjem:

— območja, ki so predmet kompenzacije na podlagi odstavkov 5 in 6 člena 13b Uredbe (EU) 2018/841,

— območja iz člena 5(1) Direktive 2007/60/ES,

— območja, opredeljena v nacionalni prilagoditveni strategiji držav članic, z velikimi naravnimi tveganji in tveganji, ki jih povzroči človek, za katera veljajo ukrepi za zmanjšanje tveganja nesreč, povezanih s podnebjem;

(e) sistem za spremljanje zalog ogljika v tleh, med drugim z uporabo letnih naborov podatkov LUCAS.

Evidenca toplogrednih plinov omogoča izmenjavo in združevanje podatkov med elektronskimi podatkovnimi zbirkami in geografskimi informacijskimi sistemi, da bi olajšali njihovo primerljivost in javno dostopnost.

Države članice lahko za obdobje 2021–2025 uporabljajo vsaj metodologije prvega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, razen za emisije in odvzeme za skladiščenje ogljika, ki predstavlja vsaj 25 % emisij ali odvzemov v kategoriji vira ali ponora, ki ima v nacionalnem sistemu evidenc države članice prednost, saj ima njena ocena pomemben vpliv na skupne evidence toplogrednih plinov države v smislu absolutne ravni emisij in odvzemov, na trend emisij in odvzemov ali na negotovost glede emisij in odvzemov v kategorijah rabe zemljišč, za katere se uporabljajo vsaj metodologije drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Države članice od predložitve evidenc toplogrednih plinov leta 2028 naprej uporabljajo vsaj metodologije drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, medtem ko čimprej, najkasneje pa od predložitve evidenc toplogrednih plinov leta 2030 naprej pa za vse ocene emisij in odvzemov za skladiščenje ogljika, ki se nanašajo na območja enot rabe zemljišč z veliko zalogo ogljika iz točke (a), območja enot rabe zemljišč, ki so zaščitena ali se obnavljajo, iz točk (b) in (c) ter območja enot rabe zemljišč z visokim prihodnjim podnebnim tveganjem iz točke (d), uporabljajo metodologijo tretjega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006.

Ne glede na prejšnji pododstavek države članice uporabijo vsaj metodologije drugega reda v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, kadar površina, ki spada v katero koli posamezno kategorijo iz točk (a) do (d), predstavlja manj kot 1 % površine zemljišč, s katerimi se gospodari in o katerih poroča država članica.

_____

(*) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

(**) Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

(***) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

(****) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

(*****) Direktiva 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti (UL L 288, 6.11.2007, str. 27).

(******) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“.